

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/4/2019
Identifikačné číslo spisu:	4018200722
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:4018200722.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí konanom 30. októbra 2019 v Bratislave, vo veci odsúdeného F. M., v konaní o uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcie v Európskej únii, o odvolaní F. M. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 27. decembra 2018, sp. zn. 2Ntc/36/2018, takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. rozsudok Krajského súdu v Nitre z 27. decembra 2018, sp. zn. 2Ntc/36/2018 s a z r u š u j e.

II. Podľa § 11 ods. 2 v spojení s § 13 ods. 1, 2 zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v aktuálnom znení

sa na území Slovenskej republiky uznáva a vykoná
vo výroku o vine, vo výroku o uložení peňažného trestu a vo výroku o náhradnom treste odňatia slobody

- rozsudok Okresného súdu Pápa zo 4. mája 2016, Maďarsko, sp. zn. 11.Bpk.154/2016/2.szám, ktorým bol občan Slovenskej republiky: F. M., nar. XX. K. XXXX v H., trvale bytom D. č. XXX, Slovenská republika, uznaný vinným zo spáchania prečinu vedenia motorového vozidla pod vplyvom alkoholu podľa § 236 ods. 1 (zákon číslo C. z roku 2012 o Trestnom zákonníku Maďarska), ktorého sa dopustil tak, že:

- dňa 18. decembra 2015 v čase okolo 03 hodín 00 minút jazdil v podnapitom stave na ulici Kup, a ulici Fő smerom z osadenstva Pápakovácsi do smeru Bakonypölöske so súpravou nákladného vozidla, ťahač značky MAN so slovenskou registračnou značkou M a s pripojeným návesom slovenskej registračnej značky M typu Krone. Obžalovaný v jednej zákrute s oblúkom doprava s nesprávne zvolenou rýchlosťou sa pošmykol s vozidlom, prešiel z vozovky na ľavú stranu podľa jeho smeru jazdy a cez drenážnu priekopu sa dostal k plotu, narazil do plotu nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve I. J. na ulici L. a W. číslo X. Koncentrácia alkoholu v krvi obžalovaného v čase spáchania činu bola 1,46 gram/liter, ktorým mu bol uložený peňažný trest v celkovej výške 400.000 (štyristotisíc) HUF (1.279,67 Eur), peňažná čiastka na súdne trovy 35.526 (tridsaťpäťtisícpäťstodvadsaťšesť) HUF (113,65 Eur) a vykonateľný trest odňatia slobody v prípade nezaplatenia peňažného trestu najviac na 200 dní.

III. Podľa § 13 ods. 2 veta druhá zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v aktuálnom

znení, ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace pre prípad, že by úmyselne zmaril zaplatenie peňažného trestu.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre (ďalej aj len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 27. decembra 2018, sp. zn. 2Ntc/36/2018, postupom podľa § 13 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) rozhodol tak, že uznal rozsudok Okresného súdu Pápa, Maďarsko, sp. zn. 11.Bpk.154/2016/2.szám, zo 4. mája 2016 (ďalej aj len „rozsudok“) o uložení peňažnej sankcie občanovi Slovenskej republiky: F. M., nar. XX. K. XXXX, vo výške 400.000,- HUF a peňažnú čiastku na súdne trovy 35.526,- HUF, s tým, že sa vykoná na území Slovenskej republiky. Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. uložil peňažný trest 1.279,67 Eur a povinnosť zaplatiť trovy trestného konania v sume 113,65 Eur. Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. uložil tiež náhradný trest odňatia slobody vo výmere 200 dní v prípade úmyselného neuhradenia peňažného trestu.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie (č. l. 41 spisu) F. M.. V dôvodoch odvolania poukázal v podstate na to, že súhlasí s rozsudkom, avšak nesúhlasí s uloženým alternatívnym trestom 200 dní odňatia slobody, nakoľko je živiteľom rodiny, vyživuje 2 deti a invalidnú manželku. 200-dňové odňatie slobody teda nemôže pripadať do úvahy. Peňažnú formu je ochotný splatiť v splátkach. Tiež poukázal na to, že ako občan Slovenskej republiky sa cítil diskriminovaný voči občanom Maďarskej republiky pri rozhodovaní, nakoľko maďarský súd nezobral do úvahy, že ešte nebol trestaný na území Maďarska.

Prokurátor sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odsúdený podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo a zistil, že odvolanie F. M. je sčasti dôvodné. Následne, použijúc subsidiárne osobitné ustanovenie Trestného poriadku a zistiť pochybenie súdu prvého stupňa pri vyhlásení rozhodnutia, prihliadajúc aj na argumenty uvedené odvolateľom, napadnutý rozsudok zrušil vcelku a nahradil ho vlastným rozhodnutím.

Najvyšší súd takisto ako súd prvého stupňa skúmal dôvody odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii, pričom zistil, že nie sú dané dôvody odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa § 12 ods. 1 písm. a) až g), ods. 2 písm. a) až f) zákona. Z uvedených dôvodov najvyšší súd po vykonaní vyššie uvedenej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že všetky podmienky tak, ako ich zhrnul aj krajský súd, na uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii sú splnené.

Základným filozofickým princípom uznania cudzieho rozhodnutia je zákaz preskúmavania uznávaného rozhodnutia vo veci samej. Uznávajúci súd je viazaný skutkovými zisteniami odsudzujúceho súdu a jeho právnymi závermi. Inými slovami povedané, ak nie je preukázané inak, je treba vychádzať zo zásady prezumpcie správnosti údajov, ktoré obsahuje osvedčenie uvedené v článku 4. rámcového rozhodnutia Rady 2005/2014/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie. Najvyšší súd Slovenskej republiky v danej veci ako súd odvolací, len dodáva, že citovaný zákon ustanovuje pravidlá, podľa ktorých iný členský štát než ten, v ktorom bola dotknutá osoba odsúdená, uznáva a vykonáva rozsudky na svojom území. Súčasne platí, že vo vzťahu k všeobecnej procesnej úprave (Trestný poriadok) ide o špeciálnu právnu úpravu povahy lex specialis. Aplikácia tohto zákona predpokladá len subsidiárne použitie Trestného poriadku.

Pri posudzovaní trestnosti skutku podľa právneho poriadku Slovenskej republiky najvyšší súd poukazuje

na skutočnosť, že odsúdený F. M. bol v štáte pôvodu právoplatne odsúdený za protiprávne konanie zakladajúce porušenie pravidiel cestnej premávky, v prípade ktorého zákon vylučuje skúmanie obojstrannej trestnosti (§ 3 ods. 5, § 3 ods. 1, ods. 2 zákona).

Krajský súd v Nitre vo veci rozhodoval ako vecne a miestne príslušný krajský súd (§ 9 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z.), na základe doručeného osvedčenia podľa článku 4 rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie. V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, bolo o uznaní a vykonaní rozhodnutia rozhodnuté na neverejnom zasadnutí formou rozsudku, čomu predchádzalo písomné vyjadrenie prokurátora.

Pokiaľ ide o samotné uznanie čo do výroku o vine, výroku o uložení peňažného trestu a vo výroku o náhradnom treste odňatia slobody, najvyšší súd sa stotožňuje s rozhodnutím krajského súdu, avšak nad rámec odvolateľom vytýkaného pochybenia zistil, že napadnutý rozsudok nebol verejne vyhlásený, resp. táto skutočnosť z predloženého spisu nevyplýva, hoci podľa čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky sa musia aj rozsudky prijaté na neverejnom zasadnutí vždy verejne vyhlásiť.

Z tohto dôvodu najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám na neverejnom zasadnutí rozsudkom rozhodol o uznaní a výkone rozsudku Okresného súdu Pápa zo 4. mája 2016, ktorý následne verejne vyhlásil.

Súčasne korigoval výšku náhradného trestu odňatia slobody, nakoľko z osvedčenia justičného orgánu štátu pôvodu (č. l. 8 spisu), ale aj z rozsudku Okresného súdu Pápa vyplýva, že vo vzťahu k uloženej peňažnej sankcii prichádza do úvahy aj uloženie náhradného trestu odňatia slobody v maximálnej výmere 200 (dvesto) dní. Po splnení podmienky § 13 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. bolo možné uložiť odsúdenému aj náhradný trest odňatia slobody. Najvyšší súd dospel k záveru, že v kontexte posudzovanej veci možno uložiť náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

S ohľadom na uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.